

B.-A.-Z. megye vadgazdálkodása a 2015/2016. évi vadászidényben ---2016. május

Visszatekintve az elmúlt vadászidényre elmondható, hogy az időjárás nem volt a legkedvezőbb a vadon élő állatok számára sem. Tavasszal kevés csapadék esett, a nyár rendkívüli aszályt hozott. Az aszály a vad élőhelyének minőségét is befolyásolta, egyes területeken vízhiány és viszonylagos táplálék hiány lépett fel.

A nehéz körülmények ellenére a megye 119 vadászatra jogosultja a vadgazdálkodási tervet teljesítette. Több esetben a jogosultak a vadkár elhárítása érdekében a tervszámok növelését kérvényezték nagyvadak tekintetében, melyet a hatóságunk engedélyezett. Néhány jogosult - elsősorban a vaddisznó vadfajnál - a tervszámok csökkentését kérték.

Az elmúlt vadászati idényben az egyes vadfajok teríték adatai az alábbiak szerint alakultak, mely adatok összehasonlításra kerültek az előző évi eredményekkel: bázis (100 %) - 2014/2015 évi vadászati idény.

Gímszarvas: A vadfaj teríték adatai az elmúlt évben is növekedést mutatnak, de a növekedés mértéke elmarad az előző évitől. Összesen 3293 (103 %) egyed került elejtésre, melyből 802 (102 %) db bika bírálatát végezte el a hatóságunk, a gím teríték 24 % (24 %) - a volt bika, mely arányában nem változott. Az érmes trófeák aránya viszont kismértékben csökkent, a bikák 23 % (27 %) - a volt érmes, 186 (89 %) egyed, amelyből 1 (25 %) arany, 41 (77 %) ezüst és 144 (92 %) bronzérmes lett. A legnagyobb gím trófea a 638310 vadgazdálkodási egység (Északerdő Zrt. Tállyai Erdészeti Ig.) területén esett, mely megközelítette a kapitális méreteket (11,07 kg; IP 225,48).

Dámszarvas: Alárendelt szerepet játszik a megye vadgazdálkodásában. Szabad területen - kisebb létszámban - állandó jelenléte a Taktaközben a Tisza folyó mentére korlátozódik. Teríték adatai igen szerények: 16 (46 %) egyed, ebből 7 (50 %) db bika, 3 (100 %) db érmes példány.

Őz: Vadgazdálkodási szempontból egyedszáma és teríték nagysága miatt az egyik legjelentősebb nagyvadfaj a megyében. A vadfaj teríték adatai az elmúlt évben is növekedést mutatnak. Az elmúlt idényben 6900 (107 %) egyed került terítékre, melyből 2368 (110 %) egyed 34 % (33 %) volt bak. Az őzbak trófea minősége az élőhely adottságai alapján változatos, az alföldi területek táplálék bősége kedvezőbb hatással van az agancs felrakásra. A bemutatott trófeáknak 8 % (7,5 %) - a, 197 (122 %) db érmes, 19 (119 %) arany, 61 (98 %) ezüst, 117 (139 %) bronzérmes volt. Az előző vadászidényhez képest az aszályos időjárás ellenére a trófea minőségében javulás volt tapasztalható. A legnagyobb tömegű őzbak trófea a 655710 vadgazdálkodási egység (Szikszói Széchenyi Zsigmond Vt.) területén került terítékre (628 g; IP 157,3).

Muflon: A Bükk- és a Zempléni hegységben található jelentős muflon állomány, ami minőségileg nem a legjobb. Az előző vadászidényhez képest a terítékadatok kismértékű csökkenést mutatnak, összesen 642 (85 %) egyed, ebből 141 (86 %) db kos. Az érmes trófeák száma 25, aránya 18 % (13 %) mely nem kiemelkedő. A megyénk területén mind több helyen jelenik meg a szürkefarkas, jelenléte a muflon által kedvelt területeken állandónak mondható.

Vaddisznó: A vadászok között legnagyobb népszerűségnek örvendő vadfaj mennyiségi, minőségi paraméterének vonatkozásában megyénk előkelő helyet foglal el országos viszonylatban. A vaddisznó teríték adatai hasonlóságot mutatnak a tavalyi év adataival, a több éve tartó növekedés megállni látszik. Sajnos jelenlétük állandósult a Tiszamenti átmeneti vadgazdálkodási körzetben, ezeken a területeken vadgazdálkodási szempontból nem kívánatos

a jelenlétük, állományuk drasztikus visszaszorítása feltétlenül indokolt. Az elmúlt évben 16003 db (97 %) vaddisznó került terítékre, melyből 2637 db (97 %) volt kan, ebből érmes 9 % (8,5 %), 233 db (102 %). Az érmek megoszlása, 34 db (113 %) arany, 72 db (94 %) ezüst és 127 db (114 %) bronz.

A magas gímszarvas és vaddisznó populáció jelentős vadkár okoz, a tavalyi évben 20 %-kal nőtt a kifizetett vadkár mértéke. A vad okozta kár minden évben jelentős feszültséget eredményez a mező- és erdőgazdálkodók, valamint a vadgazdálkodók között.

Az **apróvad** (mezei nyúl, fácán) állományait elsősorban az időjárás, valamint a mezőgazdaságilag művelt területek mennyisége és minősége, az alkalmazott agrotechnika határozza meg, ezért a terítékük rapszodikusan változik, de hosszútávon a populációk nagyságában csökkenés figyelhető meg. A csökkenéshez még hozzájárul, hogy sok helyen a ragadozó gazdálkodás alacsony színvonalú, továbbá nehezíti a helyzetet a róka immunizáció, valamint új predátor fajok megjelenése, mint a vadászható aranysakál. Elgondolkodtató tény, hogy az apróvad csökkenésével párhuzamosan a Tiszamenti átmeneti körzetben – mely jellemzően apróvadas terület - elejtett vaddisznók mennyisége nagymértékben növekszik.

A mezei nyúl terítéke továbbra is csökkenést mutat, ezt fokozta az aszályos nyár kedvezőtlen hatása. A teríték nagysága 1906 (85 %) egyed. A fácánteríték nagysága is csökkent az előző évihez képest, 8431 db (90 %), ezt a mennyiséget a nevelt fácán vadászatra történő kihelyezésével tudták elérni a jogosultak.

Vízivad: A vízi szárnyas vadak közül csak a tőkés réce bír nagyobb jelentőséggel melyből az elmúlt vadászati évben 1013 db (69 %) került elejtésre, mennyisége szintén csökkenő tendenciát mutat.

Ragadozók és egyéb vadászható vadfajok: Az apróvadas területeken a ragadozó gazdálkodás fontos feladat, mely hozzásegít az állomány szinten tartásához. A teríték adatok a róka esetében csökkenést mutatnak 2758 db (93 %), aranysakál terítéke viszont növekedett, 373 db (161 %). Nem őshonos vadfajokkal (mosómedve, nyestkutya) a vadászatra jogosultak nem találkoztak, terítékük nincs. Az egyéb vadászható fajok közül a balkáni gerle a legjelentősebb, terítéke 1718 db (78 %).

Berta Béla